

PRZEJAZDKA (1) sb f

e *prawdopodobnie jasne (tak w prze-); pierwsze a pochylone, końcowe jasne.*

sg [N przejazdka.] ◇ L przejazdce.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Niedaleki wyjazd dla przyjemności, przejazdka: A skoro po przejazdce/ koń się wnet stárzeie [tj. rozrzutny właściciel myśli już o nowym]: Choćia dobrze v żłobu mieycá nie zágrzeie. KlonWor 56; [Nátei to miłei przejazdce/ Iakie byli krotofile. SeklStudent d3; przeyazdká/ Obequitatio, deambulatio. Volck Vvv2].

[Wyrażenie: »przejazdka za miasto«: czyni się wzmianką o przejazdce za miásto *BusLic* 14v.]

Synonim: *przejeżdżanie*.

Cf **PRZEJEŹDŹKA**